

gjort, med Hensyn til Nedsættelser i vor Tarif. Jeg tror altsaa, det havde været meget usøftigt af Regjeringen, om den paa dette Omraade havde forsøgt at opnaa Mere, end at Danmark skulde behandles som de mest begunstigede Nationer. Den eneste Position, hvor der kunde være Tale om at opnaa større Indrømmelser, skulde være med Hensyn til Fisk. Men nu vil jeg tillade mig at spørge, om man virkelig tror, at Spanien umiddelbart efter at have afsluttet en Traktat med Norge, hvor denne Position spiller en væsentlig Rolle, vilde gjøre os yderligere Indrømmelser, som nødvendigvis maatte have ført til, at Norge ogsaa havde faaet saadanne videregaaende Indrømmelser, da Norge ogsaa skal behandles som de mest begunstigede Nationer? Spanien skulde altsaa overfor Norge gjøre større Indrømmelser, end det alt havde gjort ved den nys med dette Land afsluttede Traktat. Jeg tror ikke, det er rimeligt, at vi vilde have opnaaet Yderligere, saa meget mere som Spaniens Tab ved Nedsættelse af Fisketolden er mange Gange større overfor Norge end overfor Danmark, og derfor kan jeg rolig sige: Havde Danmark stillet Forslag i den Henseende, maatte vi have betalt ikke alene for vort eget Vedkommende, men ogsaa for Norges; men om dette er en Fordel, skal jeg lade staa hen. Altsaa dette betragter jeg som sikkert, at videre end til at opnaa samme Behandling for danske Skibe som for spanske og opnaa samme Behandling for danske Varer som for de mest begunstigede Nationers Varer, tror jeg ikke, vi kunde naae. Jeg vil dog tillade mig at spørge, paa hvilke Vilkaar det erede Flertal mener, at vi overhovedet kunde opnaa bedre Resultat. Listen over de Artikler, som have Interesse henholdsvis for Spanien og for os, Listen over de toldpligtige Artikler, som Spanien indfører til Danmark, findes ganske simpelt i selve Traktaten; thi der nævnes alle de toldpligtige Artikler, som Spanien indfører til Danmark. Det er klart, at saadanne Indførsler som, at der i Maret 1881, da Forholdene endnu vare mere normale end i 1882, i Spanien indførtes 50 Pd. Ruge, 284 Pd. Kosteier, 64 Pd. Galanterivarer og 8 Pd. Hajance, ere rene Tilfældigheder af samme Art som den erede Ordfører har omtalt tidligere for Danmarks Vedkommende. Saadanne Indførsler stuldes rene Tilfældigheder, og det er klart, at saadanne Artikler ikke kunne danne passende Grundlag for en Forhandling om Kompensation. Men, naar vi nu se paa de toldpligtige Artikler, som Spanien virkelig indfører til os — de ere nævnte i Traktaten — saa vil man finde, at det er Bly- og Zink-

rør, forarbejdet Kork og Olivenolie paa Fad, og at alt det Andet er Salt, Frugt og Vin. Naar man nu undersøger Forholdene lidt nærmere, saa vil Enhver se, at Indførsel af Bly- og Zinkrør, forarbejdet Kork og Olivenolie paa Fad er af overordentlig ringe Betydning, og at den hele Indførselstold, der kan falde paa disse Artikler, for Spaniens Vedkommende vil blive en 5—6000 Kr. Paa dette Grundlag tror jeg ikke at man med nogen Rimelighed kunde vente, at vi skulde kunne have opnaaet en Traktat, selv om vi i vore Indrømmelser vare gaaede saa vidt at give disse Artikler helt fri. Der bliver saaledes kun tilbage Salt, Vin og Frugter, og det kunde Enhver paa Forhaand vide maatte blive de Artikler, hvor Danmark maatte gjøre Indrømmelser, naar det vilde slutte en Traktat med Spanien. Nu mener den erede Ordfører, at der er begaaet en stor Feil fra Regjeringens Side ved, at den er gaaet til fuld Opgivelse af Salttolden, og mener, at den burde være bleven staaende ved en Nedsættelse af Salttolden. Dertil skal jeg nu i Forbigaaende bemærke, at de Ulemper, som man mener vilde flyde af Salttoldens Ophævelse, forekommer mig i visse Dele ogsaa at ville komme frem ved Salttoldens Nedsættelse f. Ex. til det Halve. Det samme Spørgsmaal vilde jo komme op, hvorledes man saa skulde stille sig til Saltvassfabrikerne og Meierierne, saaledes at man ikke vilde være kommen stort videre ved at være bleven staaende ved en Nedsættelse til det Halve i Stedet for en fuldstændig Ophævelse af den. Dernæst maa jeg fastholde, at den erede Ordfører aldeles ikke har ført noget som helst Bevis for — for at bruge hans egen Ord — at det vel var post, men ikke propter hoc, at vi naaede bedre Betingelser med Hensyn til Vinen. Det forekommer mig temmelig klart, at hvis Danmark havde accepteret en Nedsættelse i Stedet for en Opgivelse deraf, vilde det være skrevet paa vor Konto som en Indrømmelse, vi havde opnaaet, og det vilde have været saa meget vanskeligere at opnaa nogen Indrømmelse paa andre Konti. Jeg tror derfor, man kan være temmelig rolig for, at vor Regjering er gaaet ind paa dette, var man ikke kommen til de høiere Satser paa Vin og Sydfrugter, som nu ere opnaaede, ganske vist efter dette Skridt, thi naturligvis kan jeg ikke bevise, at det er paa Grund deraf. Nu tror jeg altsaa, at man maa erkjende, at en Indrømmelse med Hensyn til Vin og Frugter efter Alt, hvad der foreligger, maatte anses som en Nødvendighed, og jeg tror da ogsaa, at man maa indrømme, at det Høieste, der kunde være Tale